

Kitab Daniel - Saratus Dua Puluh Dalapan

Harti Penting Kenabian tina Baptisan jeung Panggodaan Kristus: Ngabuka Ciri-ciri Tilu Kakawasaan Dunya

Jeff Pippenger
2024-03-10

Panyegelan dimimitian dina 11 Séptémber 2001 nalika malaikat anu gagah perkasa dina Wahyu pasal dalapan welas turun. Turunna anjeunna ditipikeun ku turunna malaikat dina Wahyu sapuluh dina 11 Agustus 1840, sarta ogé ku turunna Roh Suci dina baptisan Kristus. Baptisan Kristus nunjuk ka hareup kana hujan panungtungan anu turun nalika gedong-gedong agung Kota New York diruntuhkeun. Kakawasaan ti luhur mimiti digelar, jeung dina waktu éta kénéh kakawasaan ti handap (liang tanpa dasar) bakal dinyatakeun, sabab Firman Allah moal kungsi gagal.

Nalika Kristus dibaptis, Anjeunna langsung angkat ka padang gurun sarta puasa salila opat puluh poe, satutasna Anjeunna digoda ku Iblis ku tilu godaan. Unggal tina tilu godaan éta ngagambarkeun ciri-ciri utama tina masing-masing tilu kakawasaan anu mingpin dunya ka Armagedon. Tilu godaan éta nyaéta kasombongan, hiji ciri naga; napsu kana dahareun, hiji ciri sato galak, jeung kalalaworaan, hiji ciri nabi palsu. Kasombongan jeung ngagungkeun diri sorangan digambarkeun ku Lusifer dina pedaran klasik Yesaya.

Aduh, kumaha engkau geus murag ti sawarga, eh Lucifer, putra isuk! kumaha engkau geus ditumbangkeun ka taneuh, engkau anu ngaleuleuskeun bangsa-bangsa! Sabab engkau geus nyarita dina haté sorangan, “Kami rek naék ka sawarga, kami rek ngaluhurkeun tahta kami ngaleuwihan béntang-béntang Allah; kami ogé rek linggih di gunung pasamoan, di tungtung kalér; kami rek naék ngaleuwihan jangkungna mega-mega; kami rek jadi saperti Nu Mahakawasa.” Tapi engkau bakal diturunkeun ka naraka, ka sisi liang jero. Jalma-jalma anu ningali ka engkau bakal neutep kalawan taliti, sarta nitenan engkau, bari nyebut, “Naha ieu jalma anu nyababkeun bumi ngageter, anu ngagancangkeun karajaan-karajaan?” Yesaya 14:12–16.

Lima kali Lusifer ngucap dina haténa, “Kuring rek.” Sétan, anu baheulana dingaranan “nu mawa cahaya” (Lusifer), anu ayeuna ngan mawa poék wungkul, nya éta anjeunna “anu ngaguncang bangsa-bangsa.” Dina harti nubuat anjeunna pakait jeung “bangsa-bangsa,” sabab anjeunna pamingpin pakumpulan jahat bangsa-bangsa, jeung pakumpulan para padagang anu diidentifikasi dina Wahyu pasal tujuh belas jeung dalapan belas.

“Raja-raja jeung pangawasa-pangawasa sarta gubernur-gubernur geus nempatkeun kana dirina sorangan tanda antikristus, sarta digambarkeun minangka naga anu indit pikeun nyieun perang ngalawan jalma-jalma suci—nyaéta jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah jeung anu miboga iman ka Yesus.” Testimonies to Ministers, 38.

Dina baptisan Kristus, Roh Suci lungsur, ngalambangkeun mangsa sanggeus 11 Séptémber 2001. Sanggeus baptisan-Na, Sétan ngagoda Kristus ku nawarkeun ka Anjeunna kakawasaan anu dipaké

ku Sétan pikeun maréntah karajaan-karajaan dunya, sabab dina waktu ragragna Adam, Sétan geus jadi panguasa karajaan-karajaan dunya.

Sarta Iblis, nyandak Anjeunna ka hiji gunung anu luhur, nembongkeun ka Anjeunna sakumna karajaan dunya dina sakedapan waktu. Jeung Iblis ngandika ka Anjeunna, “Sakabéh kakawasaan ieu baris ku sim kuring dipaparinkeun ka Anjeun, kitu deui kamulyaan maranéhna; sabab eta geus dipasrahkeun ka sim kuring; jeung ka saha waé anu dipikahayang ku sim kuring, ku sim kuring dipaparinkeun eta. Ku sabab eta, lamun Anjeun nyembah ka sim kuring, sakabéhna bakal jadi kagungan Anjeun.” Jeung Isa ngawaler sarta ngandika ka manehna, “Mundur ka tukang Kami, Setan; sabab aya katulisan, ‘Anjeun kudu nyembah ka PANGERAN Allah Anjeun, jeung ngan ka Mantenna wungkul Anjeun kudu ngabakti.’” Lukas 4:5–8.

Dua ciri utama Roma kepausan (sato galak) nyaéta cabulna jeung “kadaharan” jeung inuman diracun anu ditebarna.

Najan kitu, Kami boga sawatara hal ngalawan ka maneh, lantaran maneh ngantep awéwé éta, Izébéel, anu nyebut dirina saurang nabi awéwé, ngajar jeung nyasabkeun hamba-hamba Kami supaya maranéhna ngalakukeun cabul jeung ngadahar kadaharan anu geus dipasrahkeun ka brahala. Wahyu 2:14.

“Kadaharan” jeung inuman anu dipasihkeun ku manehna téh nyaéta ajaran-ajaran palsu manehna.

“Dosa gedé anu dituduhkeun ka Babul nyaéta yén manéhna ‘ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna.’ Cangkir kamabokan anu dipasihkeun ku manéhna ka dunya ngagambarkeun ajaran-ajaran palsu anu geus ditarimana minangka balukar tina hubungan haramna jeung jalma-jalma agung di bumi.” *The Great Controversy*, 388.

Sato Katolikisme ogé nipu dunya ku tukang sihirna, anu deuih mangrupa hiji hal anu diasupkeun sacara internal.

Jeung cahaya lampu moal caang deui pisan di jero maneh; jeung sora pangantén lalaki jeung pangantén awéwé moal kadéngé deui pisan di jero maneh; sabab padagang-padagang maneh téh jalma-jalma gedé di bumi; sabab ku elmu sihir maneh sagala bangsa geus kasasab. Wahyu 18:23.

Kecap Yunani anu ditarjamahkeun jadi “sihir,” nya éta pharmakeia, anu hartina ubar-ubaran. Cangkir emas dina leungeunna ngagambarkeun lain ngan ukur hiji cangkir pikeun nginum anggur, tapi ogé cangkir tempat ramuan ubar gaibna disiapkeun jeung dipasrahkeun. Dina dunya modéren kiwari, ramuan gaib éta dipasrahkeun ngaliwatan jarum, lain teuing ku cangkir. Nalika Sétan nembongan sanggeus undang-undang Minggu anu bakal geura datang, manéhna baris ngalakukeun mujijat-mujijat panyageur. Mujijat-mujijat anu pakait jeung ramuan-ramuan sarta doktrin-doktrin palsu kepausan, digambarkeun ku Sétan anu nitah Kristus ngalakukeun hiji mujijat ku cara ngarobah batu jadi roti.

Sajarah nubuat saméméh jeung sanggeus hukum Minggu miboga sipat anu sarua. Mangsa pangujian ngeunaan gambar sato galak pikeun Adventisme anu ngantunkeun kana hukum Minggu

di Amérika Sarikat ngalambangkeun mangsa pangujian ngeunaan gambar sato galak pikeun sakuliah dunya. Ku sabab éta urang dipaparin béja yén, “krisis anu sarua bakal tumiba ka umat urang di unggal penjuru dunya.”

Kaajaiban panyageur anu sipatna satanis, anu dilaksanakeun ku Iblis sanggeus hukum Minggu, ngalambangkeun “sihir” ubar nu disebut-kitu, anu dipasarkeun salila sajarah anu dimimitian dina 11 Séptémber 2001. Isa ngadawuh yén, “manusa moal hirup ku roti wungkul, tapi ku unggal pangandika Allah.” “Daharan” Roma nyaéta tradisi jeung kabiasaan anu ku dirina ditempatkeun leuwih luhur batan Firman Allah.

“Dina gerakan-gerakan anu ayeuna keur lumangsung di Amérika Sarikat pikeun ngamankeun pangrojong nagara ka lembaga-lembaga jeung adat-istiadat garéja, kaum Protestan keur nuturkeun tapak suku kaum papis. Leuwih ti éta deui, maranéhna keur muka panto pikeun kapapanan supaya meunangkeun deui kakawasaan pangluhurna di Amérika Protestan anu geus leungit ti dirina di Dunya Heubeul. Jeung hal anu ngajadikeun ieu gerakan leuwih gedé hartina nyaéta kanyataan yén tujuan utama anu keur dipiharep téh nyaéta maksa panataan poé Minggu—hiji kabiasaan anu asalna ti Roma, jeung anu ku dirina diaku minangka tanda kakawasaanana. Éta téh sumanget kapapanan—sumanget kasaluyuan kana adat-istiadat dunya, panghormat ka tradisi manusa leuwih ti batan parentah-parentah Allah—anu keur nembus ka garéja-garéja Protestan sarta nungtun maranéhna pikeun ngalakukeun pagawean pangluhurna poé Minggu anu sarua saperti anu geus dipigawé ku kapapanan saméméh maranéhna.” *The Great Controversy*, 573.

Tradisi jeung kabiasaan téh mangrupa “kadaharan” doktrinal anu ku sato galak digantikeun pikeun Firman Allah, sangkan éta bisa ngangkat luhur panyembahan brahala kahiru.

“Kumaha Garéja Roma tiasa ngabébaskeun dirina tina tuduhan panyembahan brahala, kami teu tiasa ningali. Memang, manéhna ngaku nyembah Allah ngaliwatan gambar-gambar ieu; kitu kénéh urang Israél nalika maranéhna sujud di hareupeun anak sapi emas. Tapi amarah Gusti hurung ngalawan maranéhna, sarta loba anu dipaéhan. Allah netelakeun yén maranéhna téh panyembah brahala anu durhaka, sarta catetan anu sarua ayeuna dijieun dina kitab-kitab sawarga ngalawan jalma-jalma anu nyembah gambar-gambar para santo jeung jalma-jalma anu disebut suci.

“Jeung ieu téh agama anu ku kaum Protestan geus mimiti dipandang kalayan kacida dipikaresepna, sarta anu ahirna bakal ngahiji jeung Protestantisme. Sanajan kitu, ngahijina ieu moal kajadian ku parobahan dina Katolikisme; sabab Roma moal kungsi robah. Manéhna ngaku teu bisa salah. Protestantismelah anu bakal robah. Narimana gagasan-gagasan liberal ku pihakna bakal mawa dirina ka tempat anu ngamungkinkeun manéhna ngagenggem leungeun Katolikisme. ‘Alkitab, Alkitab, nyaéta dasar iman urang,’ kitu ceurik kaum Protestan dina jaman Luther, sedengkeun kaum Katolik nyarita, ‘Para Bapa, kabiasaan, tradisi.’ Ayeuna loba kaum Protestan ngarasa hésé ngabuktikeun doktrin-doktrinna tina Alkitab, tapi maranéhna teu boga kawani moral pikeun narima bebeneran anu ngandung hiji salib; ku sabab éta, maranéhna gancang-gancang datang kana dasar kaum Katolik, sarta, ku maké alesan-alesan panghadéna anu dipiboga pikeun nyingkahan bebeneran, maranéhna nyutat kasaksian Para Bapa, jeung

kabiasaan sarta parentah-parentah manusa. Enya, kaum Protestan abad kasalapan welas téh gancang pisan ngadeukeutan kaum Katolik dina kakufuran maranéhna ngeunaan Kitab Suci. Tapi ayeuna kénéh aya jurang anu sarua legana antara Roma jeung Protestantisme-na Luther, Cranmer, Ridley, Hooper, jeung balad agung para martir, sakumaha baheulana nalika jalma-jalma ieu ngadamel protes anu méré maranéhna ngaran Protestan.”

“Kristus téh saurang protestan. Anjeunna ngabantah ibadah formal bangsa Yahudi, anu nolak pituduh Allah ngalawan dirina sorangan. Anjeunna ngabejaan ka maranéhna yén maranéhna ngajarkeun parentah-parentah manusa jadi ajaran, sarta yén maranéhna téh pura-pura jeung munafik. Saperti kuburan anu diputihan, maranéhna éndah di luarna, tapi di jerona pinuh ku najis jeung kabobrokan. Para Reformator ngambah nepi ka mangsa Kristus jeung rasul-rasul. Maranéhna kaluar sarta misahkeun dirina tina hiji agama anu pinuh ku rupa-rupa bentuk jeung upacara. Luther jeung para penganutna henteu nyiptakeun agama reformasi. Maranéhna ngan saukur narima éta sakumaha geus dipidangkeun ku Kristus jeung rasul-rasul. Alkitab dipidangkeun ka urang salaku pituduh anu cekap; tapi paus jeung para pagawéna nyingkirkeun éta ti rahayat saolah-olah éta kutuk, sabab éta ngalaan kamunafikan maranéhna sarta nyarékan panyembahan brahala maranéhna.” Review and Herald, June 1, 1886.

Mujijat-mujijat panyageur, anu jadi dasar spiritualisme, téh mangrupa barang daganganana.

“Loba jalma narékahan ngajelaskeun rupa-rupa manifestasi rohani ku nganggap yén éta sagemblengna asalna tina panipuan jeung kapinteran sulap ti pihak médium. Nanging, sanajan leres yén hasil-hasil tipu daya mindeng geus dipidangkeun saolah-olah manifestasi anu asli, aya ogé pintonan-pintonan anu écés tina kakawasaan adikodrati. Ketukan-ketukan misterius anu jadi awal spiritualisme modéren téh lain hasil tipu daya atawa akal licik manusa, tapi mangrupa pagawean langsung ti malaikat-malaikat jahat, anu ku jalan kitu ngenalkeun salah sahiji tipu muslihat anu panghasilna dina ngancurkeun jiwa. Loba jalma bakal kajiret ku kayakinan yén spiritualisme téh ngan saukur panipuan manusa; nalika maranéhna dihareupkeun langsung kana manifestasi-manifestasi anu teu bisa henteu ku maranéhna dianggap adikodrati, maranéhna bakal katipu, sarta bakal digiring pikeun narima éta minangka kakawasaan agung ti Allah.

“Jalma-jalma ieu teu maliré kana kasaksian Kitab Suci ngeunaan kaajaiban-kaajaiban anu dipigawé ku Iblis jeung agén-agénna. Ku pitulung satanis para ahli sihir Firaun dimampuhkeun pikeun nyonto pagawean Allah. Paulus mere kasaksian yén saméméh datangna Kristus anu kadua bakal aya pintonan-pintonan kakawasaan satanis anu sarupa. Kadatangan Gusti bakal dipiheulaan ku ‘pagawéan Iblis kalayan sagala kakawasaan jeung tanda-tanda jeung kaajaiban-kaajaiban palsu, sarta kalayan sagala daya nipu kajahatan.’ 2 Tesalonika 2:9,10. Jeung rasul Yohanes, nalika nerangkeun kakawasaan anu ngalakukeun mujijat anu bakal dipintonkeun dina poé-poé panungtungan, nyatakeun: ‘Manehna ngalakukeun kaajaiban-kaajaiban anu gedé, nepi ka nyieun seuneu turun ti langit ka bumi di hareupeun manusa, sarta nipu jalma-jalma anu nyicingan bumi ku jalan mujijat-mujijat anu ku anjeunna dibéré kakawasaan pikeun ngalakukeunana.’ Wahyu 13:13, 14. Anu diramalkeun di dieu lain saukur panipuan kosong. Manusa ditipu ku mujijat-mujijat anu ku agén-agén Iblis boga kakawasaan pikeun dipigawé, lain ku anu ngan saukur dipura-purakeun ku maranéhna.” The

Doktrin-doktrin palsu anu diwangun dina adat kabiasaan jeung tradisi, manifestasi mujijat anu sipatna spiritualistis, industri médis-industri palsu, sarta papaduan antara kapanditaan garéja jeung kapangurusan nagara, kabéhanana téh mangrupikeun atribut sato galak Katolik. Kareueus téh mangrupikeun ciri kakawasaan naga. Kalalaworakeun anu ngaleuwihan wates téh mangrupikeun ciri nabi palsu tina Protestanisme murtad.

Jeung Isa, pinuh ku Roh Suci, mulih ti Yordan, tuluy ku Roh dibawa ka gurun keusik, salila opat puluh poé kagoda ku Iblis. Jeung dina mangsa éta Anjeunna teu dahar nanaon; sarta sanggeus éta réngsé, ahirna Anjeunna lapar. Tuluy Iblis ngandika ka Anjeunna, “Lamun Anjeun téh Putra Allah, parentahkeun ieu batu sangkan jadi roti.” Jeung Isa ngawaler ka manéhna, saur-Na, “Geus kaserat, yén manusa moal hirup ku roti wungkul, tapi ku unggal pangandika Allah.” Lukas 4:1–4.

Prasangka nyaéta kecap barang anu nuduhkeun kana kalakuan atawa hiji kajadian nganggap hiji hal téh leres tanpa bukti atawa pangrojong anu cekap. Ieu ngawengku nyieun putusan atawa narik kacindekan dumasar kana informasi anu teu lengkep atawa teu nyukupan. Prasangka ogé bisa ngandung harti ayana kadar kayakinan nu tangtu kana anggapan sorangan, sanajan hal éta bisa jadi teu sagemblengna pantes dibenerkeun.

Protestanisme murtad geus narima poé Minggu minangka poé ibadah Allah tanpa aya bukti naon waé pikeun ngarojong éta pamadegan anu sesat tina Firman Allah, sarta maranéhna ngalakukeun éta bari kalayan sadar ngaku yén maranéhna téh urang Protestan, anu mottona nyaéta “Firman Allah wungkul,” atawa sakumaha diproklamasikeun ku Martin Luther, “Sola Scriptura!” Maranéhna milih narimana dumasar kana tradisi jeung kabiasaan garéja Roma, atawa meureun saukur salaku warisan anu geus ditarima ti karuhunna. Dina sora tarik malaikat katilu, bebeneran yén teu aya pisan pembenaran pikeun nyembah panonpoé anu bisa dipasihkeun tina Alkitab bakal dinyatakeun kalayan écés, tuluy jalma-jalma anu terus nyekel anggapan sesatna éta bakal narima tanda sato galak.

“Lamun cahaya bebeneran geus dipidangkeun ka aranjeun, anu nganyatakeun Sabat parentah kaopat, sarta némbongkeun yén teu aya dasar dina Firman Allah pikeun miéling poé Minggu, tapi aranjeun tetep kénéh nyekel sabat palsu éta, nampik pikeun nyucikeun Sabat anu ku Allah disebut ‘poé suci Kami,’ aranjeun narima tanda sato galak. Iraha ieu kajadian?—Nalika aranjeun nurut kana parentah anu maréntahkeun aranjeun supaya eureun digawé dina poé Minggu sarta nyembah Allah, bari aranjeun nyaho yén teu aya hiji kecap ogé dina Alkitab anu némbongkeun yén poé Minggu téh lain poé pagawean biasa, aranjeun satuju pikeun narima tanda sato galak, sarta nolak segel Allah. Lamun urang narima tanda ieu dina tarang urang atawa dina leungeun urang, panghukuman anu geus diucapkeun ka jalma-jalma anu henteu taat téh kudu tumiba ka urang. Tapi segel Allah anu hirup ditempatkeun ka jalma-jalma anu kalayan nurani satia ngajaga Sabat Gusti.” Review and Herald, 27 April 1911.

Kelemahan Partéy Republik anu ilaharna kaharti nyaéta kasadiaan maranéhna pikeun nganggap yén lawan-lawan pulitikna téh adil jeung jujur, padahal buah-buah Partéy Démokrat écés

nembongkeun yén maranéhna téh anak-anak bapa kabohongan. Réa kali tur kalawan ajeg, kaum Republik narima kecap lawan-lawan pulitikna sakumaha ayana, padahal geus dipintonkeun deui-deui yén lawan-lawanana henteu kungsi nyekel kecapna. Maranéhna ngawangun sangkaan ngeunaan motivasi anu jujur ka jalma-jalma anu geus sababaraha kali nembongkeun yén euweuh alesan rasional pikeun ngadukung sangkaan-sangkaan cacad kaum Republik ngeunaan kajujuran jeung integritas anu diarepkeun. Leres ogé yén loba urang Republik nolak ngajaga prinsip demi kauntungan kauangan pribadi, atawa ku lantaran kaayaan rusiah anu amoral anu ngajadikeun maranéhna gampang dimanipulasi, tapi sipat nubuat anu utama tina Partéy Republik nyaéta prasangka asumtif.

Eta sipat kapanggedéan diri anu sacara nubuat dipapandé dina kalangan Protestan murtad, anu ngamungkinkeun maranéhna ngaku-ngaku yén maranéhna geus nyekel posisi moral jeung pulitik anu leuwih luhur, padahal saéstuna maranéhna geus ngantunkeun tanggung jawab sipilna dina harepan kosong yén lawan-lawan pulitikna bakal nyekel jangjina. Harti kagilaan anu kacida ilaharna nyaéta terus-terusan ngalakukeun hal anu sarua bari ngaharepkeun hasil anu béda, tapi pihak Republik ngedalkeun yén justru pihak Démokrat anu geus katempatan ku kagilaan, sakumaha katingali dina kabencian maranéhna ka Trump.

Nanging kabobodoan urang Républikan téh terus-terusan katingali nalika maranéhna satuju kana rupa-rupa kompromi, dumasar kana anggapan yén kompromi téh mangrupa pagawéan tina prosés législatif, padahal kompromi pulitik maranéhna, anu ceuk maranéhna dumasar kana prinsip “prosés législatif,” dipigawé jeung hiji golongan anu teu kungsi kompromi. Démokrat ngan ukur mundur dina prosés pulitik nalika maranéhna sagemblengna kapeungpeuk ku jumlah anu ngalawan maranéhna. Maranéhna teu kungsi méré bukti yén saéstuna digawé pikeun jalan tengah dina prosés pulitik. Kabobodoan Républikan téh aya dina harepan optimistis maranéhna ka batur anu terus diulang-ulang, padahal éta saréréa téh taya alesan pisan.

Kalolobaanana anu pohara gedéna tina jalma-jalma anu ngarojong Donald Trump bakal mere kasaksian kana kanyataan yén sipat Trump anu panggoréngna nyaéta kasadiaanana pikeun narima jalma-jalma minangka pangrojong kana agendana, padahal bukti-bukti anu aya nétélakeun yén éta téh sakabéhna mangrupa kapangajén sorangan dina pihak Trump pikeun nyieun éta pilihan. Kapangajén sorangan téh mangrupa sipat nubuat tina Protestanisme murtad. Iblis ngagoda Kristus ku ngutip Kitab Suci, tapi ku lampah kitu, Iblis ngabéngkokkeun éta petikan jadi hiji ujian anu teu boga dasar jeung teu saluyu jeung Kitab Suci.

Tuluy anjeunna dibawa ka Yerusalem, tuluy disimpen dina puncak Bait Allah, sarta ceuk anjeunna ka Anjeunna, “Lamun Anjeun téh Putra Allah, lungsurkeun diri ti dieu ka handap; sabab aya tulisan kieu: Mantenna baris marentahkeun malaikat-malaikat-Na ngeunaan Anjeun, supaya ngajaga ka Anjeun; sarta ku leungeunna maranehna baris nangkép Anjeun, supaya suku Anjeun ulah neunggeul kana batu iraha wae.” Sarta Yesus ngawaler, saurna ka anjeunna, “Aya kieu pangandika: Manéh ulah nyoba ka Gusti Allah manéh.” Lukas 4:9–12.

Dina hukum Minggu anu baris geura datang, golongan Protestan di Amérika Sarikat lah anu bakal nyokot parentah Alkitabiah pikeun eureun tina pagawean dina poé Sabat, tuluy ngabéngkokkeun

parentah pikeun nyembah ka Allah dina Sabat poé katujuh jadi hiji parentah rekaan yén sabenerna poé panonpoé milik kahiru téh anu diwajibkeun ku jalma-jalma pikeun dijadikeun poé ibadah. Maranéhna bakal ngabengkokkeun hiji petikan Alkitab jadi hiji ujian anu teu aya dasarna sarta teu nurutkeun Kitab Suci.

Urang baris neruskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Kuring ningali yén éta sato anu dua tanduk téh boga sungut naga, sarta yén kakawasaanana aya dina sirahna, jeung yén éta putusan bakal kaluar tina sungutna. Tuluy kuring ningali Indung para Palacuran; yén indung téh lain anak-anak awéwéna, tapi misah jeung béda ti maranéhna. Manéhna geus kungsi mangsana, sarta éta geus kaliwat, jeung anak-anak awéwéna, nyaéta sekte-sekte Protestan, nyaéta anu saterusna datang ka panggung sarta ngalakonan pikiran anu sarua jeung anu dipiboga ku indungna nalika manéhna nganiaya para suci. Kuring ningali yén sakumaha indungna geus beuki susut kakawasaanana, anak-anak awéwéna geus beuki tumuwuh, sarta moal lila deui maranéhna baris ngalaksanakeun kakawasaan anu baheula kungsi dilaksanakeun ku indungna.”

“Kuring ningali yén gereja anu ngan saukur ngagem ngaran, jeung urang Advent anu ngan saukur ngagem ngaran, kawas Yudas, baris ngahianat ka kami ka pihak Katolik supaya meunang pangaruh maranéhna pikeun ngalawan bebeneran. Dina mangsa harita para suci baris jadi umat anu samar, saeutik dipikawanoh ku pihak Katolik; tapi gereja-gereja jeung urang Advent anu ngan saukur ngagem ngaran, anu nyaho kana iman jeung kabiasaan urang (sabab maranéhna ngabencian ka urang ku lantaran Sabat, sabab maranéhna teu bisa ngabantahna), baris ngahianat ka para suci sarta ngalaporkeun maranéhna ka pihak Katolik salaku jalma-jalma anu teu maliré kana aturan-aturan rahayat; nyaéta, yén maranéhna ngajaga Sabat sarta teu maliré ka Minggu.

“Geus éta urang Katolik maréntahkeun ka urang Protestan supaya maju, sarta ngaluarkeun hiji kaputusan yén sakur anu henteu ngalakonan poé kahiji dina saminggu, gaganti poé katujuh, kudu dipaéhan. Jeung urang Katolik, anu jumlahna loba, bakal nangtung ngadukung urang Protestan. Urang Katolik bakal mikeun kakawasaan maranéhna ka gambar sato galak éta. Jeung urang Protestan bakal ngalakonan sakumaha indung maranéhna geus ngalakonan saméméh maranéhna pikeun ngancurkeun para wali. Tapi saméméh kaputusan maranéhna ngahasilkeun atawa mawa buah, para wali bakal disalametkeun ku Sora Allah.” Spalding and Magan, 1, 2.